

På opdagelse blandt de

Psykologer kan meget mere end at identificere og afhjælpe psykiske problemer, lyder det fra Rikke Ravn. Hun bringer fagets facetter i spil som fastholdelseskonsulent på et gymnasium.

Hvor ligger vækst- og udviklingsområderne i den offentlige sektor? Ud fra de forventninger, der rummes i Psykologkampagnen-II, er uddannelsessektoren et af dem, der skal sættes på. Og spørger man Rikke Ravn, psykolog, underviser og fastholdelseskonsulent på Herningsholm Gymnasium i Midtjylland, ligger der her et arbejdsområde, hvor der både er potentiale og behov for, at psykologer i højere grad end hidtil 'går på opdagelse'.

Rikke Ravn sætter stor pris på sit arbejde og mødet med gymnasieeleverne, der befinder sig i en spændende, men sårbar peri-

ode i deres liv, hvor de konstant er i konkurrence med hele verden. Samtidig med at hun elsker alle de glade julekort og krammere, der følger med jobbet, kan hun dog godt have en oplevelse af, at hendes arbejde ikke altid bliver associeret med et 'rigtigt' psykologjob.

- Jeg synes, vi bliver ved med at glemme, at vi engang havde tre målsætninger: Vi skulle finde og identificere psykiske problemer, og det er vi virkelig gode til! Men vi havde også to andre: at gøre alle menneskers liv mere produktive og værdifulde og at finde og nurse særligt talent hos individer. De to sidste er fint blevet parkeret, fordi vi har haft meget fokus på at finde og afhjælpe sygdom.

Rikke Ravn påpeger, at det ville være rimeligt, om man i højere grad begyndte at forstå psykologen som en person, der kan alle tre ting. I så fald ville man have et andet potentiale for at hyre psykologer i uddannelsessektoren, hvor der både er behov for hjælp til at fastholde elever og udvikle 'talentmassen'. Hendes kompetencer er der i udstrakt grad brug for.

- Som det ser ud i dag, oplever mange unge angst og depres-

unge

sion. De unge har travlt med at skulle have det perfekte liv. Hvis det ikke bliver det rigtige med det samme, har de en oplevelse af, at så bliver det slet ikke. Mange har 5-25 timers erhvervsarbejde ved siden af. Det kan godt gøre gymnasietiden meget hård.

- I dag er mange elever 'misplacerede', og mange på HHX drømmer om 'bare' at stå i butik. For dem er det tre meget hårde år at slæbe sig igennem.

Et hul i systemet

Tendensen til, at de unge går ned, er stigende, og Rikke Ravn ærgerr sig over, at det ikke i højere grad er muligt for psykologer at arbejde mere præventivt i uddannelsessektoren.

- Jeg møder igen og igen, at der er en utrolig velvillighed til at have psykologer ansat. Nogle steder gør man meget brug af en mentorordning eller service udefra – men der mangler simpelt hen, at det bliver en prioritet fra politisk hold. Vi har som samfund et problem, og der skal øremærkes midler til at forebygge det. Der er flere grupper, der er presset hårdere end tidligere, og det bør være en politisk prioritet at løse det.

For Rikke Ravn er den største udfordring ved jobbet som fastholdelseskonsulent, når hun ikke har mulighed for at bevilge samtaler til elever, der har brug for hjælp: Det føles paradoksalt, når det er på dette tidspunkt i deres liv, at de føler et kæmpe pres, siger hun og nævner, at hvis hun kan redde dem her, kan eleverne i de fleste tilfælde klare den.

Men der synes at være et hul i systemet: Når de unge går ud af folkeskolen, stopper PPR's tilbud, og så er der ikke noget tilsvarende system til at tage over. Derfor er der brug for et større fokus på samarbejde mellem PPR og psykologerne på gymnasierne.

- Det er ikke nok, at man kan søge specialpædagogiske midler. De må ikke bruges specifikt til terapi, de skal søges hvert år, de skal søges per person, og du skal på forhånd vurdere, hvor mange timer du skal bruge på den her person.

- Vi sidder ofte med ansøgninger til specialpædagogisk støtte i efteråret, hvor alting er ved at falde fra hinanden for eleven og har officielt ikke midler til at hjælpe. Dette klares ofte med civil ulydighed, men lad os nu være ærlige: Det er jo ikke en holdbar løsning!

Mangler et netværk

I dagligdagen omgås Rikke Ravn fortrinsvis andre faggrupper end psykologer. Derfor savner hun at have kontakt til psykologkolleger i lignende stillinger. De psykologer, hun møder på andre gymnasier, sidder typisk med de samme fastholdelsesproblematikker, og Rikke Ravn oplever, at behovet er stort for at diskutere 'de samme historier' ud fra en psykologfaglig vinkel. Derudover er det vigtigt, at blikket rettes mod de særlige psykologfaglige behov, som hun selv er i gang med at kridte af over for sin ledelse – eksempelvis behovet for supervision.

- Vi psykologer bruger os selv og vores personlighed som redskab. Hvis vi ikke omgås psykologfagligt personale eller får supervision, bliver vi 'sløve'.

- Vi mangler et netværk, hvor vi kan kalibrere med hinanden. Centrale supervisionsgrupper ville være rart – men det kunne også foregå virtuelt. Fx gennem en internetplatform, hvor man kunne se, hvilke interventionsmuligheder der er i området.

Selv om Rikke Ravn en gang imellem må markere sine 'psykologbehov' over for ledelsen, er hverken hun, eleverne eller gymnasiet i tvivl: Psykologen tilfører værdi og bliver uundværlig, hvis det anerkendes, at der er behov for at arbejde præventivt og dæmme op for, at så mange unge unødigt går ned med flaget. ■

Ditte Marie Darkó, cand.psych., fagjournalist

